

INSPIRACIJA Svi očekuju da pišeš o imigrantskim temama, no meni su i druge stvari zanimljive. Imam sreću što sam našla izdavače koje su moje teme zainteresirale

JAGODA MARINIĆ

Nova njemačka hit autorica

PIŠE: **ANDREJA BRATIĆ**
globus@eph.hr
SNIMKE: **BORIS ŠTAJDUHAR**

Bezimena je mlada žena u tridesetim godinama koja se iz provincije doseli u Berlin, a istomenu roman o toj ženi, njegovo hrvatsko izdanje, autorice Jagode Marinić, Njemice hrvatskih korijena, predstavljen je prošlog tjedna u Zagrebu. U ključnom tjednu života Bezimene u njoj se javlja glas koji joj govori da joj je život lažan, te da se mora suočiti s boli koji osjeća, udovoljiti svojoj želji i dati priliku muškarcu koji je voli, stoji u prologu romana, o čijoj glavnoj junakinji doznajemo sve osim imena. Prije dvije godine na Sajmu knjiga u Frankfurtu Jagoda Marinić predstavila je roman koji je njemački magazin Spiegel svrstao među osam najvažnijih knjiga godine, a potom ju je književnik i prevoditelj Boris Perić preveo na hrvatski. "Čini mi se da je 'Bezimena' jako dobro prevedena jer sam, čitajući roman, stekla dojam da sam ga i napisala na hrvatskom", kaže autorica.

Potrošačko društvo. Glavna misao koja se provlači kroz roman "Bezimena" jest da postoji zid između nas i onoga što zapravo jesmo.

"Čini mi se da je velik utjecaj na nas pravilo potrošačko društvo u kojem radimo ono što se od nas očekuje. Međutim, pitanje je koliko to ima veze s onim što zaista želimo... To me pitanje intrigira i ta me tema doista zanima. Postajemo uniformirani

Berlinska spisateljica hrvatskih korijena, čiji je roman "Bezimena" bio 2007. izabran među osam najvažnijih njemačkih knjiga a upravo je izašao i kod nas, otkriva zašto bježi od imigrantskih tema

unatoč demokraciji i pluralizmu koji nas, kako mi izgleda, čine sve sličnijima jedni drugima. U knjizi se pojavljuju taj noćni i dnevni ja, međusobno odvojeni, a mene kao autora zanima ta kontradiktornost. Ako želiš biti drukčiji, postaješ izopćenik iz društva", pojašnjava književnica čija je obitelj rodnom iz Crivca, sela u blizini Drniša. Njezini roditelji su početkom sedamdesetih godina otišli u Njemačku "truhom za kruhom", a ona je 1977. godine rođena u Njemačkoj. Zato se i osjeća Njemicom. U Heidelbergu je studirala političke znanosti, germanistiku i anglistiku, a sa 23 godine objavila je prvu knjigu, zbirku kratkih priča "Zapravo prošnja", u jednoj od najznačajnijih njemačkih izdavačkih kuća Suhrkamp.

Potom je objavila i drugu zbirku priča "Ruske knjige", a pisala je i za kazalište, gdje je radila i kao drama-

turg i kao redatelj. Također, pisanjem se bavi i kao novinarka. Uglavnom piše fejtone čija su tema imigranti u Njemačkoj, a u posljednje vrijeme i umjetnici u Berlinu. Književnica, dramaturginja i novinarka u Hrvatsku dolazi jednom ili dvaput godišnje, uglavnom na odmor i u posjet rodbini. Prethodno putovanje u Zagreb bilo je poslovno jer je upravo ona bila izbornik hrvatskih kazališnih predstava za njemački kazališni festival u Heidelbergu.

U Njemačkoj se, kaže književnica, teško probiti kao pisac.

Nostalgija i identitet. "Svi očekuju da pišeš o imigrantskim temama, no meni su i druge teme zanimljive. Imala sam sreću što sam našla izdavače koje su moje teme zainteresirale. Mene ne zanima imigracija u smislu patnje i nostalgije za domovinom, već mi je intrigantnije kako na čovjeka utječe taj, uvjetno rečeno, nomadski život. Ljudi zapravo odlaze u bolji život, a žive gore. Imigranti moraju izmisliti sami sebe, a mene intrigira koliko smo sposobni bez ičije pomoći izgraditi vlastitu osobnost. Dakle, zanima me imigracija kao internacionalni fenomen", pojašnjava književnica koja se ne opterećuje klasičnim gastarbajterskim temama.

Od hrvatskog prijevoda romana "Bezimena", ističe autorica, ima visoka očekivanja i nada se da je društvo u Hrvatskoj spremnije za tu temu nego ono u Njemačkoj. Uvjerena je kako se u Hrvatskoj osjeća promjena, kako ljudi sazrijevanju, a dualizam u društvu jača.

FIKCIJA

KOLIKO ISTINE IMA U ROMANU?

Tema je sazrijevala sedam godina te je konačno pretvorena u roman "Bezimena"

"Pisanje je kod mene dugotrajan proces. Za ovaj roman mi je trebalo sedam godina. Toliko je tema sazrijevala u meni", kaže autorica koja tvrdi kako u romanu nema autobiografskih elemenata, ali, dodaje, mašta je uvijek autobiografska. "Čovjek i jest spoj mašte i razmišljanja. No, ipak, u ovom romanu nisam prepričala svoj život", kaže i dodaje kako je inspiriraju životi ljudi u njezinoj okolini i promišljanje

nje o svijetu koji je okružuje. "Bezimena" je u Njemačkoj dobila dobre kritike, ali Jagoda Marinić kaže kako joj kritike nisu toliko važne. Mnogo joj je više stalo da čitatelj shvati njezinu poruku, ono što je htjela reći, objasniti i da ga knjiga potakne na razmišljanje.

TEMA "Bezimena" postavlja pitanje koliko je velik zid između nas i onoga što zapravo jesmo